

Bilag 1 til MPU-sag om reklameskiltning mv. på Miljø- og Teknikudvalgets område:

Gældende lovgivning på skilteområdet samt erfaringer og udfordringer hermed

Dette notat indeholder en beskrivelse af det regelgrundlag, der findes på en række forskellige lovområder, samt erfaringerne og udfordringer med reglerne.

1. Lovgivning, praksis og udfordringer

Den lovgivning, der fastlægger mulighed for eller krav om regulering af opsætning af reklameskilte og andre reklamegenstande, og hvor kommunen har en myndighedsrolle, omfatter:

- Lov om planlægning
- Lov om byggeri
- Lov om naturbeskyttelse
- Lov om offentlige veje
- Lov om private fællesveje

Herudover fastlægger bygningsfredningsloven regler for skiltning mv. på fredede bygningers facader, herunder tagflader. Kommunerne har imidlertid ingen myndighedsrolle i den forbindelse. Det er Kulturstyrelsen, der er myndighed på området.

Fælles for den ovennævnte lovgivning er et formål om at sætte begrænsninger på mulighederne for at opsætte skilte og andre reklamegenstande af hensyn til den visuelle indvirkning på omgivelserne mv.

I notatets bilag gennemgås reglerne og kommunens myndighedsrolle i relation til disse. Gennemgangen afspejler, at nogle af reglerne er meget detaljerede og restriktive. Andre åbner frihedsgrader til fastlæggelse af en lokal praksis.

Skemaet nedenfor giver et billede af følgende, for så vidt angår de "skiltelove", hvor kommunerne har myndighedskompetence:

- Under hvilket fagudvalg (By- og Planudvalget, hhv. Miljø- og Teknikudvalget) hører myndighedsopgaven?
- Hvordan sker reguleringen?
- Hvad reguleres typisk?
- Hvor restriktive er reglerne?
- Hidtidig praksis i Fredericia Kommune
- Generelle opmærksomhedspunkter

Lovgivning, praksis og udfordringer

Lov om planlægning

Fagudvalg

By- og Planudvalget

Hvordan sker reguleringen?

Der fastlægges i lokalplaner for erhvervsområder, centerområder mv. bindende bestemmelser for fremtidig reklameskiltning mv. Der er mulighed for at dispensere fra disse, såfremt det ikke strider imod principperne i lokalplanen.

Hvad reguleres typisk?

Skilte og andre reklamegenstandes størrelse, antal, udformning mv.

Hvor restriktive er reglerne?

Der er en stor grad af frihed til at fastlægge en lokal praksis for indholdet af lokalplaner i forskellige områdetyper og til at dispensere fra skiltebestemmelserne i lokalplaner.

Hidtidig praksis i Fredericia Kommune

Generelt behandles sager om ulovlige skilte, når Teknik & Miljø bliver gjort opmærksom på dem. Også lokalplan 164 for facader og skilte i bymidten (vedtaget i 1999) har været håndhævet på denne måde. I august 2016 blev By- og Planudvalget orienteret om, at nyopsatte skilte ved Tiger og Normal ikke er i overensstemmelse med lokalplan 164. Udvalget meldte i den forbindelse ud, at der ikke skulle indledes lovliggørelsessager på disse skilte, da de blev fundet acceptable.

I 2013 blev der, på baggrund af beslutning i det tidligere By- og Teknikudvalg, gjort en indsats i forhold til lovliggørelse af skilte i området ved Strevelinsvej. Det blev nedprioriteret i 2014, da det nye byråd tiltrådte. I 2015 blev der behandlet en generel sag om LED-skilte med fokus på skiltning i erhvervsområder og langs indfaldsvejene. Der er siden blevet administreret efter de vedtagne retningslinjer. Disse omhandler dog ikke størrelse eller placering af skiltene.

Generelle opmærksomhedspunkter

I de gældende lokalplaner, der indeholder skiltebestemmelser for erhvervsområder, centerområder mv., er disse bestemmelser meget forskellige. Dette er først og fremmest en følge af lokalplanernes alder. De ældste lokalplaner, der måske er vedtaget for 30-40 år siden, er meget lidt præcise. De nyere lokalplaner fra efter

2000 er derimod ganske detaljerede. Derfor oplever vi forskellige regler for skiltning inden for sammenhængende erhvervsområder, der er omfattet af flere lokalplaner, som er blevet til over tid. Mest tydeligt er dette i erhvervs- og butiksområdet langs Vejlevej.

Dispensationer fra lokalplaner mv. skaber præcedens. Hvis den ene virksomhed/butik får en dispensation, vil andre virksomheder/butikker i samme lokalplanområde have krav på at få mulighed for dispensationer af samme karakter.

Når der ikke håndhæves stringent, bliver det mere og mere vanskeligt at styre skilteområdet. Man kan ikke gribe ind over for den ene virksomhed med et ulovligt skilt, hvis man ikke griber ind over for andre virksomheder med tilsvarende ulovlige skilte.

Endelig skal nævnes hensynet til de kulturhistorisk bevaringsværdier i bymidten. Her bør der være opmærksomhed på, at der ikke bør åbnes op for skiltning, der i omfang, antal og karakter vil være i strid med den interesse, der – ikke mindst qua arbejdet i Bevaringsfonden – er for at opgradere Fredericias bevaringsværdige bygninger og i det hele taget oplevelsen af bymiljøet inden for Volden.

Lov om byggeri

Fagudvalg

By- og Planudvalget

Hvordan sker reguleringen?

En række former for skiltning forudsætter byggetilladelse.

Hvad reguleres typisk?

Skilte og andre reklamegenstandes størrelse, antal, udformning mv. (påsyn af overholdelse af de gældende planbestemmelser).

Hvor restriktive er reglerne?

Myndighedsudøvelsen er tæt forbundet med lokalplanlægningen mv. Der gives tilladelse til skilte mv. i overensstemmelse med lokalplanlægningen eller konkrete dispensationer herfra. Forudsætningen er herudover, at byggelovgivningens regler overholdes.

Hidtidig praksis i Fredericia Kommune

Myndighedsudøvelsen er tæt forbundet med lokalplanlægningen mv., jf. ovenfor. Plangrundlaget afgør mv., hvad der gives tilladelse til. Forudsætningen er herudover, at byggelovgivningens regler overholdes. Skiltning behandles typisk i forbindelse med nybyggeri, hvor der ønskes skilte. Derudover behandles sager om ulovlig skilte, når Teknik & Miljø bliver gjort opmærksom på dem.

Generelle opmærksomhedspunkter

Ingen selvstændige ift. byggelovgivningen.

Lov om naturbeskyttelse

Fagudvalg

Miljø- og Teknikudvalget

Hvordan sker reguleringen?

Kommunen har pligt til at føre tilsyn med, at de meget detaljerede regler, der gælder for reklameskilte mv. i det åbne land, overholdes. Der er ingen dispensationsmuligheder.

Hvad reguleres typisk?

Reguleringen handler alene om, hvorvidt skiltningen er i overensstemmelse med naturbeskyttelsesloven.

Hvor restriktive er reglerne?

Reglerne er særdeles restriktive, og de er som nævnt samtidig meget detaljerede. De efterlader stort set ikke mulighed for at udøve et konkret skøn, og der er som nævnt ingen dispensationsmuligheder.

Hidtidig praksis i Fredericia Kommune

Kommunen fører ikke et målrettet tilsyn på området, men vi følger op på de henvendelser, vi får om eventuelt ulovlig skiltning.

Generelle opmærksomhedspunkter

Der er givetvis mange skilte i det åbne land, der er i strid med naturbeskyttelseslovens skilteregler. Et løbende og målrettet tilsyn og – ikke mindst opfølgningen herpå - vil være meget ressourcekrævende.

En udfordring ved alene at forfølge de sager, hvor der indkommer klager, består i, at de, der klages over, meget let vil kunne påvise, at kommunen andre steder undlader at forfølge sager med tilsvarende ulovlige skilte. Resultatet er, at der på den måde opstår nye sager. Dette har vi tidligere oplevet i sager i Fredericia Kommune.

Lov om offentlige veje og lov om private fællesveje

Fagudvalg

Miljø- og Teknikudvalget

Hvordan sker reguleringen?

Bygherrer mv. skal søge om tilladelse jf. lovgivning. Sagen behandles herefter ud fra, om skiltningen kan tillades på vejareal. Som udgangspunkt ønskes skilte ikke placeret på vejareal, men tungtvejende hensyn kan betyde at hele eller dele af en skilt placeres på vejareal.

Skiltningen skal overholde øvrige krav (lokalplan osv.). Skilte, der er opsat uden tilladelse, behandles på lige fod med skilte, der ansøges om, og kræves om nødvendigt fjernet.

Hvad reguleres typisk?

Placeringen må ikke være til fare eller gene for trafik og eksisterende eller fremtidige vejanlæg. Eksisterende rør og kabler mv. skal respekteres eller flyttes. Æstetiske forhold kan også have en betydning.

Hvor restriktive er reglerne?

På nogle områder er der lokale frihedsgrader til at træffe afgørelse. Dette gælder mht. skilte mv., der opsættes på vejarealer, og mht. faste genstande over vejarealet (f.eks. skilte ud fra bygningsfacader, skilte mv., der opsættes på fortove og gågadearealer samt bannere på tværs af veje).

Vejmyndigheden kan opkræve betaling for brug af vejarealet, når udnyttelse sker i et forretningsmæssigt øjemed. Lov om offentlige veje § 80 stk 2

På andre områder er der meget begrænsede frihedsgrader. Dette gælder f.eks. mulighederne for at tillade servicevejvisning på almindelige veje til virksomheder, seværdigheder mv. (f.eks. mod hoteller, campingpladser o.lign.).

Hidtidig praksis i Fredericia Kommune

Ansøgninger behandles ud fra trafiktekniske, praktiske og æstetiske forhold. Som udgangspunkt gives der tilladelse til facadeskilte, udhængsskilte o.lign., mens pyloner som udgangspunkt gennem dialog forsøges placeret på privat grund.

Ved uansøgte skilte fortages som udgangspunkt kun kontrol, hvis en tavle åbenlyst er opsat i vejareal, eller hvor et skilt er til gene for oversigt osv. Da skel sjældent er synligt i marken, kan mange skilte principielt være opsat ulovligt, uden at kommunen er vidende herom.

Generelle opmærksomhedspunkter

Tilladelse efter vejlovgivningen til reklameskilte på og over vejarealer mv. skaber præcedens. Hvis den ene virksomhed/butik får en dispensation, vil andre virksomheder/butikker i samme lokalplanområde have krav på at få mulighed for dispensationer af samme karakter.

Hvis der ikke håndhæves stringent, bliver det mere og mere vanskeligt at styre skilteområdet. Man kan ikke gribe ind over for den ene virksomhed med et ulovligt skilt, hvis man ikke griber ind over for andre virksomheder med tilsvarende ulovlige skilte.

Endvidere skal igen nævnes hensynet til de kulturhistoriske bevaringsværdier i bymidten. Her bør der være opmærksomhed på, at der ikke bør åbnes op for skiltning, der i omfang, antal og karakter vil være i strid med den interesse, der – ikke mindst qua arbejdet i Bevaringsfonden – er for at opgradere Fredericias bevaringsværdige bygninger og i det hele taget oplevelsen af bymiljøet inden for Volden.

Endelig skal det nævnes, at der rundt omkring i Fredericia er opsat servicevejvisningsskilte (herunder kommunale skilte), der ikke er i overensstemmelse med vejreglerne. Til gengæld kan der også være eksempler på uudnyttede muligheder for opsætning af relevante servicevejvisningsskilte.

Bilag

Lovgrundlag vedrørende reklameskiltning mv.

Den gældende lovgivning, der fastlægger mulighed for eller krav om regulering af opsætning af reklameskilte og andre reklamegenstande, og hvor kommunen har en myndighedsrolle, omfatter:

- Lov om planlægning
- Lov om byggeri
- Naturbeskyttelsesloven
- Lov om offentlige veje
- Lov om private fællesveje

Herudover fastlægger bygningsfredningsloven regler for skiltning mv. på fredede bygningers facader, herunder tagflader. Kommunerne har imidlertid ingen myndighedsrolle i den forbindelse. Det er Kulturstyrelsen, der er myndighed på området.

Fælles for den ovennævnte lovgivning er et formål om at sætte begrænsninger på mulighederne for at opsætte skilte og andre reklamegenstande af hensyn til den visuelle indvirkning på omgivelserne.

I dette bilag gennemgås reglerne og kommunens myndighedsrolle i relation til disse, idet det samtidig er anført, under hvilket fagudvalg (By- og Planudvalget, hhv. Miljø- og Teknikudvalget) opgaverne henhører.

LOV OM PLANLÆGNING

Der skal tilvejebringes lokalplaner før større udstykninger eller bygge- og anlægsarbejder og i øvrigt, hvis det er nødvendigt for at sikre kommuneplanens gennemførelse. I lokalplaner kan der fastlægges bindende bestemmelser om skiltning mv. i lokalplanområdet. Det er muligt at dispensere fra en lokalplan, hvis det ikke strider imod planens principper.

Ifølge planlovens § 13, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen tilvejebringe en lokalplan, før der gennemføres større udstykninger eller større bygge- eller anlægsarbejder, herunder nedrivninger af bebyggelse, og i øvrigt når det er nødvendigt for at sikre kommuneplanens virkeliggørelse.

§ 15, stk. 2, fastlægger, hvad der i en lokalplan kan der optages bestemmelser om (det såkaldte lokalplankatalog). Til de forhold, der kan optages bestemmelser om i en lokalplan hører bygningers beliggenhed, omfang og udformning. Dette indebærer, at der kan optages bestemmelser om skilte og andre reklamegenstande i lokalplanområdet, herunder placering, størrelse og udformning.

Af "Vejledning om lokalplanlægning" fra 2009 fremgår, at lokalplanbestemmelser for skilte og facader kan indeholde detaljerede bestemmelser om udformning af skilte og facader. Sådanne bestemmelser kan indgå i en sædvanlig lokalplan sammen med øvrige bestemmelser for lokalplanområdet eller som en særlig temalokalplan, typisk for en bymidte eller et erhvervsområde. Det fremgår også, at det er muligt at fastlægge meget detaljerede bestemmelser om skiltning, når bevaringshensyn begrundet det. Endvidere fremgår det, at bestemmelser om udformning af skilte også kan omfatte lyskilte, herunder belysning af skilte.

Ifølge planlovens § 19, stk. 1 kan kommunalbestyrelsen dispensere fra bestemmelser i en lokalplan, hvis dispensationen ikke er i strid med principperne i planen. Det er i den forbindelse vigtigt at være opmærksom på, at dispensationer vil danne præcedens, så kommunen kan/vil miste muligheden for senere at give afslag i lignende sager.

Kommunens myndighedsrolle

Kommunen er myndighed iht. planloven, for så vidt angår tilvejebringelse af lokalplaner.

Det indledende arbejde omkring lokalplanlægning hører under By- og Planudvalget. Det samme gælder meddelelse af dispensationer fra lokalplaner. Vedtagelse af forslag til lokalplaner og endelig vedtagelse af lokalplaner er et byrådsanliggende.

Kommunen er forpligtet til at føre tilsyn med, at lokalplanernes bestemmelser overholdes eller give dispensation fra disse. Hvis kommunen bliver bekendt med ulovlig skiltning, som vi ikke kan/vil dispensere til, skal sagen sendes i partshøring og følges op med varsel om påbud og efterfølgende påbud, hvis forholdet ikke bringes i orden.

LOV OM BYGGERI

Byggesagsbehandlingen giver kommunen generel mulighed for at stille krav vedrørende placering og udformning af skiltning i forbindelse med byggerier, der kræver byggetilladelse. Skilte kan i sig selv kræve byggetilladelse. Lokalplaner mv., der er et væsentligt grundlag for byggesagsbehandlingen, kan indeholde bestemmelser om reklameskilte mv.

Ifølge byggelovens § 6 D, stk. 1, kan en tilladelse efter byggeloven gøres afhængig af, at bebyggelsen får en sådan ydre udformning, at der i forbindelse med dens omgivelser opnås en god helhedsvirkning. Ifølge stk. 2 må bl.a. skiltning, lysinstallationer o.lign. ikke være til ulempe eller virke skæmmende i forhold til omgivelserne. Der er hjemmel til at sikre dette ved forbud eller påbud.

Byggesagsbehandlingen har som et væsentligt grundlag den fysiske planlægning (kommune- og lokalplan, byplanvedtægt mv.). I det omfang plangrundlaget fastlægger bestemmelser vedrørende reklameskilte mv., skal disse som udgangspunkt overholdes i forbindelse med byggesagsbehandlingen.

Kommunens myndighedsrolle

Kommunen er myndighed på byggelovens område. Kommunen er forpligtet til at føre tilsyn. Hvis kommunen bliver bekendt med skiltning, der ikke har tilladelse, skal der startes en lovliggørelsessag. Hvis vi ikke kan give tilladelse, skal sagen sendes i partshøring og følges op med varsel om påbud og efterfølgende påbud, hvis forholdet ikke bringes i orden.

Administration af byggeloven hører under By- og Planudvalget.

LOV OM NATURBESKYTTELSE

Naturbeskyttelsesloven fastlægger meget detaljerede og restriktive regler for reklameskiltning mv. i det åbne land. Formålet med reglerne er at friholde det åbne land fra skæmmende reklamer og propagandaskilte. Ved det åbne land forstås ikke blot landzone, men også ubebyggede arealer i byzone med karakter af åbent land, herunder ubebyggede erhvervsarealer.

Siden de blev indført i 1937, har reglerne været administreret restriktivt såvel fra domstolenes som fra fredningsmyndighedernes side. Dette har betydet, at det åbne land i Danmark hidtil i det væsentligste har været friholdt for skæmmende reklamer og propagandaskilte - en situation, som klart adskiller Danmark fra en række andre lande i Europa.

Der er ingen dispensationsmuligheder fra reglerne.

Naturbeskyttelseslovens § 21

Hovedreglerne findes i naturbeskyttelseslovens § 21. Af stk. 1 fremgår, at der i det åbne land ikke må anbringes ”plakater, afbildninger, fritstående skilte, lysreklamer og andre indretninger i reklame- og propagandaøjemed.”

Ifølge stk. 2 er kun følgende undtaget herfra:

- Virksomhedsreklamer, som anbringes i umiddelbar tilknytning til virksomheden, når de ikke virker dominerende i landskabet og ikke er synlige over store afstande
- Skiltning for virksomheder og for salg af erhvervsgrunde mv., der opstilles i et område, der i en lokalplan er udlagt som erhvervsområde, uanset at området ikke er udbygget
- Trafikkampagner, der er godkendt af Rådet for Sikker Trafik
- Plakater, der opsættes i forbindelse med folketingsvalg, valg til kommunale eller andre offentlige råd eller folkeafstemninger
- Mindre oplysningsskilte vedrørende næringsdrift eller virksomhed opsat på egen ejendom eller ved indkørsel til egen ejendom fra nærmeste offentlige vej eller private fællesvej. De nærmere regler herom fastsættes af miljøministeren.

Herudover kan kommune ifølge stk. 3 tillade, at der anbringes reklamer på idrætsanlæg.

Bekendtgørelse om opsætning af mindre oplysningskilte, skilte i erhvervsområder og reklamer på idrætsanlæg m.v. i det åbne land

I denne bekendtgørelse er der fastlagt nærmere meget detaljerede regler, der klart afgrænser, hvad der er tilladt, og hvad der er forbudt uden dispensationsmulighed:

- *Oplysningskilte ved virksomheder*
En virksomhed må opsætte et mindre oplysningskilt ved indkørslen til ejendommen samt, hvis den er beliggende ud til en lukket, privat fællesvej, ved dennes udmunding i anden vej. Skiltet skal være rektangulært, må ikke overstige 0,25 m², og skiltets overkant må ikke være mere end 1m over terræn. Skiltet må udelukkende oplyse om virksomhedens navn, adresse, art og produktion. Skiltet skal have ensfarvet, afdæmpet bundfarve med tekst i afdæmpede farver. Logo kan holdes i de af virksomheden normalt benyttede farver og skal være det af virksomheden normalt benyttede logo. Et logo må højst udgøre 10 % af skiltets areal. Skiltet må ikke belyses, være oplyst, retroreflekterende eller bevægeligt. Der må ikke i reklameøjemed i tilknytning til skiltet anbringes produkter, genstande, flag eller lignende.

- *Oplysningskilte i erhvervsområder*
I områder, der i en lokalplan er udlagt som erhvervsområde, kan der ud over den skiltning, der er nævnt i naturbeskyttelseslovens § 21 (skiltning for virksomheder og for salg af erhvervsgrunde mv.) anbringes følgende former for skilte, selv om området endnu ikke er udbygget og fortsat helt eller delvis har karakter af åbent land:
 - Skiltning inden for erhvervsområdet med oplysning om virksomhedens beliggenhed i området. Skiltene kan opstilles ved adgangsvejene til området og til de enkelte virksomheder i området. Et skilt må alene oplyse om virksomhedens navn, adresse, art og produktion og må ikke overstige 0,5 m². Skiltet skal holdes i afdæmpede farver, men logo kan holdes i de af virksomheden normalt benyttede farver. Skilte vedrørende flere virksomheder kan samles i en galge.
 - På ejendomme, der er til salg, kan der opsættes ét skilt på maks. 4 m² med oplysning om salg af erhvervsgrunde i området.
 - På ejendomme, hvor der foregår byggearbejder med henblik på opførelse af en virksomhed, kan der opsættes ét skilt på maksimalt 4 m², der oplyser om byggeriet og den kommende virksomhed.

For alle skilte gælder, at de ikke må belyses, være oplyst, retroreflekterende eller bevægeligt. Endvidere må der ikke i reklameøjemed i tilknytning til skiltene anbringes produkter, genstande, flag eller lignende. Endvidere gælder, at de ikke må opsættes på støjvolde og lignende eller langs motorveje og motortrafikveje, hvor der ikke er bymæssig bebyggelse. Skiltene må ikke være vendt eller henvendt mod motorvej eller motortrafikvej.

Reklamer på idrætsanlæg

Kommunen kan tillade opsætning af beskedne reklamer på idrætsanlæg i umiddelbar tilknytning til klubhuse, større, faste tilskuertribuner og lignende. Skiltets overkant må ikke være mere end 1 m over terræn. På afskærmede idrætsanlæg kan kommunen dog tillade opsætning af reklamer, når reklamerne ikke, eller kun i meget begrænset omfang, er synlige uden for idrætsanlægget. Endelig

kan der i særlige tilfælde meddeles tilladelse til midlertidig opsætning af reklamer i forbindelse med idrætsarrangementer.

Reklamer på golfbaner

Kommunen kan tillade, at der opsættes beskedne sponsorreklamer på golfbaner. Tilladelse kan meddeles til reklamer, der opsættes som en sammenhængende del af teestedsinformationstavler, når følgende betingelser er opfyldt:

- Reklameskiltet må ikke overstige 900 cm²
- Reklameskilt og teestedsinformationstavle skal have samme bundfarve. Bundfarven skal holdes i en i et bilag til bekendtgørelsen nævnt farver eller så tæt herpå, som det er teknisk muligt at fremstille under hensyn til det valgte materiale. Logo kan dog holdes i de af virksomheden normalt benyttede farver. Et logo må højst udgøre 10 % af reklameskiltets areal
- Der kan opsættes højst to reklamer pr. hul, men kun en pr. teestedsinformationstavle
- Kommunen kan tillade, at flag, der markerer huller, påføres sponsorlogo, når flaget er udført af blødt stof og ikke overstiger 2.100 cm²
- Kommunen kan tillade, at der opsættes mindre sponsorreklameskilte på bænke. Reklamebærende bænke skal være af træ og/eller sten, være umalede eller holdt i grønne eller brune nuancer. Reklameskiltet må ikke overstige 150 cm² og skal udføres i messing. Der kan højst tillades 6 reklamebærende bænke på en 18 hullers golfbane, dvs. højst en pr. tre huller

Kommunens myndighedsrolle

Kommunen er myndighed, hvad angår naturbeskyttelseslovens regler om skiltning i det åbne land. Da der ikke er dispensationsmuligheder mv. fra lovens bestemmelser om reklameskilte mv. i det åbne land, er tale om en ren tilsynsrolle, hvor kommunen er forpligtiget til at føre tilsyn med, at reglerne overholdes. Dog er det Vejdirektoratet, der har tilsynsansvaret, hvad angår reklameskilte og opsætning af andre indretninger i reklameøjemed langs statsvejene.

Kommunen er forpligtiget til at underrette Vejdirektoratet, hvis kommunen har kendskab til ulovlige forhold, hvor Vejdirektoratet er myndighed. Vejdirektoratet har tilsvarende forpligtigelse til at underrette kommunen, hvis Vejdirektoratet har kendskab til ulovlige forhold, hvor kommunen er myndighed.

Kommunens administration af naturbeskyttelsesloven hører under Miljø- og Teknikudvalget.

VEJLOVGIVNINGEN (LOV OM OFFENTLIGE VEJE OG LOV OM PRIVATE FÆLLESVEJE)

Ifølge lov om offentlige veje kræver det altid vejbestyrelsens/vejmyndighedens tilladelse at anbringe skilte, plakater og lignende på og udover offentlige vejarealer. Desuden er der fastlagt detaljerede regler for ophængning af valgplakater.

De regler, der gælder for skiltning mv. på private fællesveje, findes i lov om private fællesveje og svarer til de regler, der gælder for offentlige veje. I det følgende tages der udgangspunkt i regelsættet i lov om offentlige veje.

Skilte mv. på vejarealer

Ifølge § 80 i lov om offentlige veje kan det offentlige vejareal med vejmyndighedens tilladelse anvendes til bl.a. varig eller midlertidig anbringelse af skilte og reklamer. Vejmyndigheden kan opkræve betaling for brug af vejarealet, når udnyttelse sker i et forretningsmæssigt øjemed.

Ifølge § 81 kan vejmyndigheden påbyde fjernelse af genstande mv., der er anbragt på vejarealet uden tilladelse, og som der ikke vil kunne gives tilladelse til. Hvis påbuddet ikke efterkommes, kan vejmyndigheden fjerne sådanne genstande mv. for pågældendes regning. Hvis genstande mv. er anbragt på vejarealet, og de er til ulempe eller fare for trafikken, kan politiet og vejmyndigheden straks og uden forudgående påbud fjerne dem for pågældendes regning.

Valgplakater

Der er i vejlovens §§ 84 og 85 fastlagt detaljerede regler for ophængning af valgplakater i forbindelse med valg og folkeafstemninger. Reglerne fastlægger, hvornår plakaterne – set i forhold til valgdagen – tidligst må hænges op og senest skal fjernes. Der er også detaljerede regler for, hvor valgplakater ikke må ophænges ud fra trafiksikkerhedsmæssige hensyn mv. Endelig giver reglerne vejmyndigheden mulighed for at påbyde ulovligt ophængte valgplakater fjernet og for selv at fjerne sådanne.

Faste genstande over vejarealet

Ifølge vejlovens § 86 kræver det vejmyndighedens tilladelse at anbringe bl.a. skilte mv. hvis de rager ind over en offentlig vejs areal.

Servicevejvisning på almindelige veje

Servicevejvisning har til formål at vejvise til ikke-geografiske mål, som seværdigheder, overnatningssteder, virksomheder og lignende. Reglerne om servicevejvisning på almindelige veje findes i kapitel 12 i Vejdirektoratets bekendtgørelse nr. 1194 af 21. september 2016 om anvendelse af vejafmærkning.

Det kan gives tilladelse til "almindelig servicevejvisning" til en lang række forskellige destinationer som havne, færger, lufthavne og transportcentre, industriområder, kulturelle institutioner, offentlige kontorer og institutioner, rekreative mål, betydelige seværdigheder og turistattraktioner, kirker og udsigtstårne.

Specifikt i forhold til private virksomheder kan der gives tilladelse til "almindelig servicevejvisning" til f.eks. hoteller, vandrerhjem, campingpladser, restauranter og cafeterier. Forudsætningen er, at det er trafikalt begrundet. Om dette er tilfældet, beror på en række forhold. Kommercielle hensyn tæller ikke.

Der er meget strikte krav til skiltningen, idet der skal anvendes helt standardiserede blå-hvide tavler. Tekst må ikke anvendes, hvis der findes et godkendt piktogram. Virksomhedens navn kan ikke indgå.

Der kan etableres "særlig servicevejvisning" til virksomheder, der ligger i landzone eller uden for byskiltene (tættere bebygget område). Særlig servicevejvisning er en betegnelse for en sort-hvid servicevejvisning, der mod betaling kan etableres til private virksomheder af turist-, fritids- eller erhvervsmæssig karakter. På den særlige servicevejvisning kan der kun benyttes en generel betegnelse for virksomheden, f.eks. Antik, Bager, Glaspuster, Gårdbutik, Paintball, Dyrehospital mv. Der må ikke bruges virksomhedsnavn eller logo.

Der kan som udgangspunkt kun tillades "særlig servicevejvisning" til virksomheder, som ligger i landzone eller uden for tættere bebygget område, der er markeret med byzonetavler. Dog kan der vejvises med symbol for dagligvareforretninger ved indkørslen til landsbyer med indbyggertal under 1.000 indbyggere.

Endvidere kan der opsættes særlig servicevejvisning i byzone, såfremt den eneste eller nærmeste vej frem til virksomheden er via et kryds i byzonen.

Hvis virksomheden kun er åben i en bestemt periode af året, skal tavlen afdækkes eller fjernes uden for sæsonen.

Udover at der er meget nøje krav til de tavler, der anvendes til servicevejvisning, er der meget specifikke og restriktive regler for, hvor skiltene kan opstilles. Der kan kun vejvises fra nærmeste større vej, hvor alle trafikanter har adgang, jfr. færdselskortet i målestok 1:200.000. Særlig servicevejvisning kan kun opsættes på almindelige veje, der også er offentlige veje. Der kan ikke vejvises fra motortrafikveje og motorveje.

Der kan ikke vejvises fra komplicerede kryds, som har svingspor og en forstærket vejvisning med tabelvejvisere. Vejkryds med sådanne forhold vurderes uegnet til særlig servicevejvisning, da flere henvisninger blot vil komplicere krydset yderligere samtidig med, at den særlige servicevejvisning ikke må sætte op inden krydset. Endvidere kan der ikke vejvises, hvis der allerede er 4 vejvisningsinformationer i krydset, herunder vejvisning til geografiske mål (rød-hvide tavler) eller almindelig servicevejvisning (blå-hvide tavler).

Kommunens myndighedsrolle

Kommunen er myndighed, hvad angår de ovennævnte forhold.

Kommunen skal tage stilling til ansøgninger efter § 80 og § 86 i lov om offentlige veje. Kommunens afgørelse kan påklages til Vejdirektoratet.

Kommunen kan påbyde ulovligt ophængt valgplakater efter § 84-85 nedtaget. Afgørelsen kan ikke påklages til højere administrativ myndighed.

Kommunen afgør, om den almindelige servicevejledning er trafikalt begrundet. Kommunen afholder alle omkostninger til etablering, vedligeholdelse og nedtagning af den almindelige servicevej-

ledning. Kommunen prioriterer blandt de geografiske og ikke geografiske vejvisninger, således at de regler, der handler om antallet af vejvisningsmål, overholdes.

Særlig servicevejvisning skal ikke være trafikalt begrundet. Kommunen opsætter, vedligeholder og nedtager særlig servicevejvisning mod betaling efter anmodning fra ansøger.

Kommunens afgørelser kan påklages til Vejdirektoratet, for så vidt angår retlige spørgsmål.

Kommunen fører tilsyn med, om der ulovligt opsættes skilte samt om vilkår i tilladelser overholdes.

Administration af lov om offentlige veje og lov om private fællesveje hører under Miljø- og Teknikudvalget.

BYGNINGSFREDNINGSLOVEN

I henhold til bygningsfredningsloven kræver skiltning mv. på facader af fredede bygninger tilladelse fra Kulturstyrelsen.

Ifølge bygningsfredningslovens § 10, stk. 1, forudsætter alle bygningsarbejder vedrørende en fredet bygning tilladelse fra Kulturstyrelsen, hvis arbejderne går ud over almindelig vedligeholdelse. Det samme gælder bl.a. skiltning på facader, herunder tagflader. Ifølge stk. 3 kan kulturministeren fastsætte nærmere regler om indholdet af ansøgninger om tilladelse til bygningsarbejder mv. samt om, at ansøgninger skal indsendes gennem kommunalbestyrelsen. Dette er imidlertid ikke sket.

I praksis har reglerne ingen betydning i Fredericia Kommune. Der er ca. 25 fredede bygninger i kommunen. Ingen af dem er forretningsejendomme, så der vil næppe opstå sager om skiltning.

Kommunens myndighedsrolle

Kulturstyrelsen er myndighed. Kommunen har ingen myndighedsrolle.